

Arrest

nr. 307 845 van 5 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door voogd: Dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 10 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je bent een Afghaans staatsburger van Tajiekse origine afkomstig uit het dorp Nagrak in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar, waar je steeds hebt gewoond. Je bent geboren op (...) 2006 en bent dus minderjarig. Je ging naar school tot de zevende klas en ging een jaar naar de madrassa. Je vader werkte als stoffenhandelaar. De man van je paternale tante, (...) genaamd, werkte voor de overheid en zorgde ervoor dat andere personen die voor de overheid werkten inkopen kwamen doen bij je vader. Je vaders klanten waren verantwoordelijk voor de veroordeling en bestraffing van talibs. Omwille hiervan werd je vader sinds

een tweetal jaar voor de machtsovername verschillende keren bedreigd door de taliban. Ze lieten hem telefonisch weten dat hij moest stoppen met de 'ongelovigen' te werken, anders zouden hij en zijn gezin worden gedood. Er werd hem tevens verweten Farsi-talig en modern te zijn. Jijzelf werd tevens op dit laatste aangesproken op school. Pashtoun medeleerlingen wilden niet met jou omgaan, riepen je na en af en toe kwam het tot een schermutseling. Je vader ontving in 2019 een dreigbrief van de taliban waarin hem tevens werd aangemaand te stoppen met het verkopen aan overheidspersoneel, anders zou zijn hele gezin gedood worden. Nadien volgden nog verschillende dreigtelefoons en in 2020 ontving hij een tweede dreigbrief. Hierin werd verwezen naar de eerdere waarschuwingen en werd tevens om 50.000 dollar gevraagd. Een achttal maanden voor de machtsovername kwam je broer om bij een explosie voor jullie huis. Je vader lichtte zijn kennissen bij de overheid hierover in. Ze voerden onderzoek uit en konden enkele dagen later een talib arresteren die wederom iets van plan bleek te zijn tegen jouw familie. Hij bekende achter de eerdere bomaanslag te zitten en gaf tijdens zijn ondervraging de naam op van zijn handlangers, dewelke dan tevens werd gearresteerd. Ze werden beiden berecht en kregen een gevangenisstraf van veertig à vijfenveertig jaar opgelegd. Nadat de machtsovername plaatsvond, werden alle gevangenen vrijgelaten. De talibs die achter de dood van je broer zaten, kwamen ook vrij en bedreigden je vader opnieuw telefonisch. Ze zeiden dat ze eerder al te kennen hadden gegeven dat je vader moest stoppen zich in te laten met overheidspersoneel, maar dat hij niet had geluisterd. Ze verweten hem tevens nogmaals Farsi-talig te zijn en zeiden dat er nu met hem en zijn gezin afgerekend zou worden. Uit vrees dat jullie allemaal gedood zouden worden, net zoals een zestal jaar eerder gebeurde met een andere familie, verliet jullie hele gezin Afghanistan.

Je reisde via Pakistan naar Iran. Je gezin bleef daar achter en jij reisde kort nadien verder via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. Je kwam in België aan op 12 juli 2022. Je verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 13 juli 2022. Je geeft aan de taliban te vrezen omwille van de werkzaamheden van je vader en het feit dat na de dood van je broer twee talibs een zware gevangenisstraf kregen opgelegd, waarvoor ze wraak wilden nemen. Je haalt tevens aan hier in België meer vrijheid te hebben om te leven zoals je zelf wil.

Ter staving van je relaas leg je kopieën van volgende documenten voor: je taskara, twee dreigbrieven van de taliban, medische documenten in verband met je overleden broer, foto's van je overleden broer, foto's van de schade aan jullie huis na de ontploffing, foto's van het werk van je vader, foto's van je verloofde, je inschrijvingsbewijs van de OKAN-klas en documenten in verband met je werkzaamheden hier.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Met betrekking tot je verklaringen omtrent de aanleiding van jouw vertrek uit Afghanistan dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat jij vreest te zullen worden gedood door de taliban. Dit omdat je vader niet zou zijn ingegaan op hun eis te stoppen stoffen te verkopen aan overheidspersoneel en geweigerd zou hebben hen geld te betalen. Bovendien zouden door zijn toedoen twee talibs gearresteerd zijn geweest na de dood van je broer. Tot slot werd jullie tevens verweten Farsi-talig te zijn en er een moderne levensstijl op na te houden.

Er zijn verschillende elementen die de geloofwaardigheid van jouw relaas in het gedrang brengen.

Allereerst moet gewezen worden op een aantal incoherenties in jouw verklaringen. Zo dient te worden opgemerkt dat je niet eenduidig bent omtrent het aantal keer dat de taliban jullie om geld zou hebben gevraagd. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet je optekenen dat de taliban jullie meermaals om geld vroeg en pas nadien iets zou gezegd hebben over het feit dat ze wisten dat de klanten van jouw vader bij de overheid werkten. Bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaar je echter dat de taliban slechts een keer om geld vroegen en dat dit was nadat je vader niet op hun eis was ingegaan om te stoppen met de verkoop van stoffen aan overheidspersoneel. Je beweert bovendien de ene keer dat dit in de dreigbrief werd vermeld, dewelke dateert van voor de dood van je broer. De andere keer geef je dan weer aan dat deze eis telefonisch kwam, na de dood van je broer (CGVS-1 p.14, CGVS-2 p.17). Dit mag erg verbazen. Je maakte bij de DVZ ook slechts melding van één dreigbrief, die jullie tien maanden voor de machtsvername ontvingen, terwijl je het bij het CGVS over twee brieven hebt, waarvan de laatste zou dateren van een jaar en elf maanden voor jullie vertrek (CGVS-1 p.11-12, 15). Dergelijke incoherente verklaringen doen ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van je verklaringen.

Ook kan worden vastgesteld dat je in eerste instantie geen melding maakte van het feit dat de taliban jullie zouden viseren omwille van jullie Farsi-taligheid en moderne levensstijl. Bij de DVZ werd hier met geen woord over gerept. Nochtans gaf je aan dat je toen wel alle redenen had kunnen geven waarom je een verzoek had ingediend (CGVS-1 p.3). In je eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS merkte je kort op dat taliban allemaal Pashtoun zijn en daardoor boos zijn op personen die Farsi spreken. Je maakte echter vreemd genoeg geen melding van concrete bedreigingen aan jullie adres als gevolg hiervan en gaf op het einde van dat onderhoud aan alle redenen waarom je niet zou kunnen terugkeren te hebben kunnen weergeven (CGVS-1 p.14; CGVS-1 p.17). Tijdens je tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaar je dat in de telefonische bedreigingen aan je vader door de taliban ook telkens specifiek gewezen werd op het feit dat jullie Farsi-talig waren (CGVS-2 p.7-8, 12-13). Je vermeldt dan ook plots dat Pashtoun-kinderen op school niet met jou wilden spreken en dat je dus enkel met Dari-taligen kon omgaan. Af en toe werd je ook als Farsitalige nageroepen en zowel bij jou als schoolgenoten kwam het hierdoor af en toe tot een vechtpartij (CGVS-2 p.14). Wat er ook van zij, als je nageroepen zou zijn en af en toe gevocht zou hebben omwille van je origine, is dit mede gezien het feit dat je hiervan aanvankelijk geen melding maakte en dit zelf klaarblijkelijk zelf niet zo belangrijk achtte, onvoldoende zwaarwichtig om gewag te kunnen maken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Voorts leg je vage verklaringen af met betrekking tot enkele andere belangrijke aspecten van jouw relaas. Zo is het zeer opmerkelijk dat je er niet in slaagt de namen te geven van de personen die je vader zouden hebben bedreigd. In eerste instantie zei je hier zelfs niet naar te hebben gevraagd. Nochtans zouden deze twee personen verantwoordelijk zijn geweest voor de dood van je broer, werden ze al snel geïdentificeerd en kregen ze een zware gevangenisstraf opgelegd. Zij waren degenen die jullie rechtstreeks bedreigden. Vervolgens stelde u hun namen te zijn vergeten (CGVS-1 p.7-8), om later dan weer te stellen dat je hun namen nooit heeft geweten. Je zou er je vader wel naar gevraagd hebben maar hij zou ze niet gezegd hebben omdat je nog jong was en om je op die manier te behoeden voor problemen. Je zou die namen ook niet hebben hoeven te weten (CGVS-2 p.7-8, 14). Dat je vader je de namen niet zou hebben gegeven om je niet in problemen te brengen, raakt kant noch wal. Los van het feit dat kan aangenomen worden dat je hoe dan ook doorheen de jaren wel eens op de ene of de andere manier iets over deze personen zou hebben opgevangen, zou het bovendien integendeel belangrijk kunnen zijn om wél op de hoogte te zijn van de identiteit en hoedanigheid van personen waarmee jouw familie in conflict ligt. Dat je overigens vanuit Teheran door uw familie naar Europa werd gestuurd om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen, je tot voor kort contact met hen bent blijven onderhouden en ze jou documenten bezorgden, maakt het eens te meer weinig aannemelijk dat ze jou dergelijke relevante informatie niet zouden hebben meegedeeld. Ook de namen van de personen die voor de overheid werkten, die klant zouden zijn geweest bij je vader en die je vader zouden ingelicht hebben over de aan jullie gerichte bedreigingen kun je niet geven (CGVS-2 p.13). Volgens je verklaringen waren het onder andere rechters en procureurs, maar je weet dan weer niet waar ze werkten (CGVS-2 p.15-16). Je beweert dat deze overheidsklanten van je vader zelf ook problemen ondervonden, maar kunt hiervan geen concrete voorbeelden geven. Bovendien heb je hier niet naar geïnformeerd. Een dergelijke laconieke houding doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jou ingeroepen vrees. Daarenboven kan je al evenmin concrete voorbeelden geven van andere handelaars die zaken verkochten aan overheidspersoneel en hierdoor problemen ondervonden (CGVS-2 p.18-19). Je verwijst wel naar een andere familie die een zestal jaar eerder volledig werd uitgemoord, maar je weet niet welke familie het was, noch waar ze woonden en bent ook niet op de hoogte van wat ze precies deden. Je denkt dat hen geld werd gevraagd door de taliban en dat ze dit niet betaalden, maar hebt niet naar meer details hieromtrent gevraagd (CGVS-2 p.8-9).

Je hebt verder geen overtuigende aanwijzingen als zou jij actueel geviseerd worden door de taliban. Hoewel de bedreigingen aan jouw familie meer dan twee jaar voor je vertrek uit het land zouden zijn begonnen, ben jij persoonlijk nooit met leden van de taliban in aanraking gekomen. Leden van de taliban zijn ook nooit bij jullie thuis langs geweest (CGVS-1 p.14-15). Na de dood van je broer bleef je nog een achttal maanden in het land en ging je zelfs nog een periode om de dag naar school (CGVS-1 p.6, 15; CGVS-2 p.5). Jullie bleven tot jullie vertrek ook steeds op hetzelfde adres wonen en je vader hield de winkels zelfs nog open tot jullie vertrek (CGVS-1 p. 4-5). Je weet niet of je vader bepaalde voorzorgsmaatregelen nam (CGVS-1 p.14-15). Dit roept ernstige vraagtekens op. Je haalt aan te vrezen dat jij bij terugkeer geviseerd zou worden omdat je vader in het verleden reeds bedreigd werd omdat hij diensten verleende aan personen uit het gerechtelijke apparaat, hij niet op de eisen van de taliban inging en omdat jullie Farsi-talig waren en modern leefden (CGVS-2 p.19). Je verloofde en verschillende andere familieleden verblijven echter nog in Afghanistan. Je haalt nergens aan dat bij hen naar jullie zou zijn gevraagd (CGVS-1 p.8; CGVS-2 p.4-5). Na jullie vertrek hebben jullie niets meer vernomen in verband met die leden van de taliban die jullie zouden viseren (CGVS-1 p.15-16; CGVS-2 p.8). Dit alles vormt allerminst een indicatie voor jouw vrees voor vervolging.

Je legt daarenboven geen overtuigende bewijsstukken neer om aan te tonen dat je bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren. De documenten die je neerlegt in verband met de dood van je broer, meer bepaald de medische documenten, de foto's van zijn dode lichaam en de schade aan jullie huis na de ontploffing, vormen slechts een indicatie voor het feit dat hij zou zijn omgekomen bij een bomaanslag. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat de context waarin dit plaatsvond degene is die door jou geschetst werd. Van het huis kan tevens niet met zekerheid worden vastgesteld dat dit wel degelijk jullie huis betreft. Met betrekking tot de twee dreigbrieven van de taliban dient te worden verwezen naar de informatie over corruptie bij officiële Afgaanse documenten. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven van de taliban, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Daarenboven weet je niet waar je vader deze brieven ontving. Je hebt ook niet geprobeerd te weten te komen wie specifiek deze brieven aan je vader schreef (CGVS-1 p.11-12). Dit is des te opmerkelijk gezien in beide brieven wel degelijk wordt vermeld door wie specifiek ze werden ondertekend, zoals uit de door jou voorgelegde vertalingen ervan blijkt. Vreemd genoeg geef je op een gegeven moment ook aan dat in een van de brieven werd verwezen naar de dood van je broer (CGVS-1 p.11). Dit is zeer bevreemdend aangezien volgens de door jou voorgelegde documenten je broer zou zijn overleden op (...) december 2020 en de brieven dateren van 8 januari 2019 en 3 maart 2020.

Daarnaast dient hierbij opgemerkt te worden dat je verschillende Europese landen waaronder Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk bent doorgereisd (Administratief dossier – Verklaring DVZ) zonder daar de procedure van internationale bescherming te doorlopen (CGVS-1 p.16). Dat je dit hebt nagelaten ondermijnt bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van de door jou aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar je binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van jouw verzoek liggen.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat je jouw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan je verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt,

burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden,

met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Afghanistan Targeting of individuals.pdf](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023), **EUAA** **Country**
Guidance **Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA** **Key**
socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf)
 kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij
 een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te
 tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Je beweert dat het problemen zou kunnen opleveren bij terugkeer naar Afghanistan dat je er een moderne levensstijl en dus andere gewoontes op nahoudt (CGVS-2 p.3). Je houdt van het leven hier in België en geeft aan een moderne haar- en kledingstijl te hebben. Zo draag je jeansbroeken en korte broeken en zou je naar eigen zeggen zelfs in je onderbroek naar school kunnen gaan als je dat zou willen. Je kunt naar de cinema of de discotheek gaan. Bovendien ben je hier tevens vrij om te kiezen of je al dan niet bidt en heb je hier sinds een maand voor je persoonlijk onderhoud precies geen behoefte meer aan. Nadat je hier je diploma behaalt zou je hier kunnen verder studeren (CGVS-1 p.17; CGVS-2 p.20-21; CGVS-2 p.13). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang,

gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat wat je hierboven aanhaalt deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je in Afghanistan zeven jaar naar school en een jaar naar de madrassa te zijn geweest en nog steeds contact te onderhouden met jouw verloofde in Afghanistan (CGVS-1 p.5, 8; CGVS-2 p.5). Je ging in Afghanistan naar de moskee en identificeert jezelf momenteel nog steeds als soenniet. Je verklaart hier in België tot een maand voor je persoonlijk onderhoud ook nog af en toe te hebben gebeden en deed ook een twaalfal dagen mee met de afgelopen ramadan (CGVS-1 p.4). Bovendien ga je hier in België ook nog steeds met andere Afghanen om (CGVS-1 p.8, 13). Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door jou neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Wat jouw taskara betreft dient te worden aangestipt dat deze geen beschermingsnood in jouw hoofde kan aantonen. Deze vormt enkel een indicatie met betrekking tot je identiteit en herkomst, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist, doch levert deze geen bewijswaarde voor de door jou aangehaalde problemen. Hetzelfde geldt voor de foto's van je verloofde. De foto's van het werk van je vader kunnen in het beste geval bevestigen dat hij werkelijk stoffen verkocht. Er wordt echter allerminst mee aangetoond dat hij omwille van de verkoop van die stoffen aan overheidspersoneel effectief bedreigd zou zijn geweest door de taliban. Je inschrijvingsbewijs van de OKAN-klas en de documenten in verband met je werkzaamheden hier bevestigen enkel dat je hier in België naar school gaat en werkt. Hiermee wordt niet aangetoond dat je een vrees zou hoeven te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan.

Het feit dat je neef W. R. (CG O.V. ...) de vluchtelingenstatus kreeg toegekend heeft geen doorslaggevende invloed op de beoordeling van jouw vrees voor vervolging. Elke verzoek dient hoe dan ook individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsverplichting, van de zorgvuldigheidsverplichting, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige. Hij voegt bij het verzoekschrift een brief van zijn klastitularis. Verzoeker stelt per aanvullende nota nog enkele stukken voor te leggen aangaande zijn integratie en verwestering in België:

“Het betreft: - Zijn inschrijving op school (zie het stuk 5); - Een aanbevelingsbrief van zijn leerkracht (zie het stuk 6); - Een aanbevelingsbrief van de coördinator van OKAN (zie het stuk 7); - Een aanbevelingsbrief van zijn begeleidster (zie het stuk 8); - Een aanbevelingsbrief van Tariq en verwanten (zie het stuk 9); - Een aanbevelingsbrief van zijn voogd (zie het stuk 10); - Aanbevelingsbrieven van zijn werkgever en collega's (zie het stuk 11); - Lidmaatschap bij Basic fit (zie het stuk 12); - Uittreksel spaarrekening (zie het stuk 13);”

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In casu blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 13 juli 2022 slechts 15 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 17 jaar. Zijn leeftijd wordt niet betwist. Verzoeker verblijft sinds 12 juli 2022 in België. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota en uit zijn verklaringen ter terechtzitting, blijkt dat verzoeker OKAN-onderwijs volgt, dat zijn leerkrachten tevreden zijn over hem, dat hij hier een netwerk heeft opgebouwd, goed in de groep licht in het opvangcentrum en terecht kan bij familie en zijn voogd, dat hij graag op stap gaat zoals naar de bioscoop, fitness en soms naar de discotheek, dat hij reeds gedurende één jaar werkt in hetzelfde restaurant en dat ook zijn werkgever tevreden is en hij graag gezien is bij de collega's op het werk.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende documenten blijkt aldus dat verzoeker zich één van de landstalen vrij snel tracht eigen te maken, hij onderwijs volgt, werkt, zich ook actief heeft begeven in de maatschappij en als adolescent al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en dat deze periode in zijn ontwikkeling waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zeker vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

Hierbij dient ook het kwetsbaar profiel van verzoeker in acht te worden genomen. Zo spreekt verzoekers voogd erover dat in de OKAN klas werd vastgesteld dat verzoekers algemene kennis en leervermogen beperkt is. Uit een taalanalyse die bij de aanvullende nota werd gevoegd blijkt dat verzoekers moedertaal het Dari is, maar dat hij deze taal nooit heeft ontwikkeld tot een taal waarin hij over complexe en meer abstracte thema's kan praten, hij fouten maakt waardoor de inhoud soms verwarrend overkomt. In dit verslag wordt

tevens vermeld dat er bij verzoeker geen sterke basistaal is om een nieuwe taal te leren en dat psychologische ondersteuning noodzakelijk is. In een klinisch orthopedagogisch verslag wordt er niet alleen op gewezen dat verzoeker last heeft van stress- en traumagerelateerde klachten, maar ook dat deze klachten waarschijnlijk in stand worden gehouden door een combinatie van het ontwikkelingsniveau van de executieve functies van verzoeker als adolescent (o.a. emotieregulatie, metacognitie), de centrale ontwikkelingstaken van de transitieleeftijd waarin hij zich bevindt (d.i. zelfonderzoek, afwegen van toekomstmogelijkheden en het ontwikkelen van een sociale identiteit) en bepaalde persoonlijkheidstrekken en aangeleerd gedrag (wilskrachtig, psychologisch rigide en defensief).

Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vijfde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30). ISKP is een transnationale salafistische-jihadistische organisatie die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt. ISKP is traditioneel sterk aanwezig in het oosten van Afghanistan, in het bijzonder in de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. (EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 156-159; EUAA "Guidance note: Afghanistan", april 2022, p. 14-16).

Zijn jonge leeftijd maakt dat verzoeker erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en zijn verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Dit alles geldt des te meer gelet op zijn specifieke individueel psychologisch profiel, zoals blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte stukken.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie in het verzoekschrift en aanvullende nota. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime, de huidige precaire veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, met name Nangarhar en de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA Country Guidance concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF